

**REGULAMENTUL (UE) NR. 438/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 19 mai 2010**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile
circulației necomerciale a animalelor de companie**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ stabilește cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și normele privind controlul acestei deplasări.

(2) Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 stabilește dispoziții aplicabile circulației între statele membre a câinilor, pisicilor și dihorilor, astfel cum se menționează în părțile A și B din anexa I la regulamentul în cauză. În temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din regulamentul în cauză, respectivele animale trebuie identificate prin intermediul unui sistem de identificare electronică (transponder). Pentru o perioadă de tranziție de opt ani de la data intrării în vigoare a regulamentul în cauză, animalele de companie respective trebuie considerate a fi identificate și dacă au un tatuaj lizibil în mod clar.

(3) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevăd că, în cazul în care transponderul nu este conform cu standardul ISO 11784 sau cu anexa A la standardul ISO 11785, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare de animalul de companie în numele proprietarului trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului la momentul inspecției.

(4) În vederea evitării oricăror perturbări inutile, în special în ceea ce privește deplasările animalelor de companie dinspre țări terțe, este necesar ca referirile la aceste standarde ISO să fie mai precise înainte ca utilizarea transponderelor să devină obligatorie. Datorită naturii lor tehnice, aceste referințe ar trebui să fie incluse într-o anexă la Regulamentul (CE) nr. 998/2003, iar articolele 4 și 14 din regulamentul respectiv ar trebui modificate în consecință.

(5) În plus, articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede ca pisicile, câinii și dihorii să fie însoțiți de un pașaport eliberat de un veterinar autorizat de o autoritate competentă, care să certifice valabilitatea vaccinării antirabice a animalului în cauză, în conformitate cu recomandările producătorului, cu un vaccin antirabic inactivat de cel puțin o unitate antigenică per doză (standard OMS). Din momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 998/2003, vaccinurile recombinante au devenit, de asemenea, disponibile în scopul vaccinărilor antirabice.

(6) În vederea permiterii circulației câinilor, pisicilor și dihorilor vaccinați cu vaccinuri recombinante, în special în cazurile în care provin din țări terțe, ar trebui să fie prevăzute, de asemenea, dispoziții de autorizare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 998/2003 a utilizării acestui tip de vaccinuri în conformitate cu anumite cerințe tehnice stabilite într-o anexă la respectivul regulament.

(7) În cazul în care au fost administrate într-un stat membru, vaccinurile ar fi trebuit să fi primit o autorizație de comercializare în conformitate fie cu Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare ⁽⁴⁾, fie cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente ⁽⁵⁾.

(8) În cazul în care au fost administrate într-o țară terță, vaccinurile ar trebui să respecte normele minime de siguranță stabilite în capitolul relevant din Manualul de teste de diagnosticare și vaccinuri pentru animalele terestre al Organizației Internaționale pentru Sănătate Animalelor (OIE).

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2009, p. 121.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 9 martie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 aprilie 2010.

⁽³⁾ JO L 146, 13.6.2003, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

- (9) În plus, ar trebui să fie adoptate norme pe bază științifică, similare celor stabilite în cazul rabiei. Acestea ar trebui să prevadă măsuri sanitare preventive privind circulația animalelor de companie în ceea ce privește alte boli care pot afecta aceste animale, cu condiția ca măsurile preventive în cauză să fie proporționale cu riscul de răspândire a bolilor respective ca urmare a unor astfel de deplasări.
- (10) Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede ca intrarea câinilor și pisicilor în Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit să fie supusă unor cerințe suplimentare, având în vedere situația specială din statele membre în cauză în ceea ce privește rabia. Această dispoziție se aplică până la 30 iunie 2010, ca măsură tranzitorie.
- (11) În conformitate cu aceste cerințe suplimentare, câinii și pisicile de companie care intră pe teritoriul statelor membre respective trebuie să fie identificate prin intermediul unui transponder, cu excepția cazului în care statul membru de destinație recunoaște, de asemenea, că animalul poate fi identificat prin intermediul unui tatuaj lizibil. În plus, aceste cerințe includ titrarea obligatorie a anticorpilor înaintea intrării respectivelor animale de companie pe teritoriul statelor membre respective, în vederea confirmării unui nivel de protecție al anticorpilor antirabici.
- (12) Comisia ar trebui să dispună de competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește măsurile sanitare preventive referitoare la boli altele decât rabia și modificări ale cerințelor tehnice pentru identificarea animalelor și vaccinarea antirabică prevăzute în anexe, introduse în Regulamentul (CE) nr. 998/2003 în conformitate cu prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (13) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 stabilește condițiile pentru circulația câinilor, pisicilor și dihorilor dinspre țări terțe pe baza situației privind prevalența rabiei în țara terță de origine și în statul membru de destinație.
- (14) Articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede că, în cazurile în care animalele de companie sunt aduse din anumite țări terțe în Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit, sunt aplicabile cerințele suplimentare prevăzute la articolul 6 din regulamentul respectiv. Țările terțe în cauză sunt enumerate în secțiunea 2 din partea B și în partea C din anexa II la respectivul regulament.
- (15) Articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede că, în cazul în care provin din alte țări terțe, animalele de companie trebuie plasate în carantină, cu excepția cazului în care s-a asigurat conformitatea cu cerințele articolului 6 din regulamentul respectiv după intrarea acestora în Uniune.
- (16) În plus, articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede ca Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit, în ceea ce privește echinococoza, și, respectiv, Irlanda, Malta și Regatul Unit, în ceea ce privește căpușele, pot condiționa intrarea pe teritoriul lor a animalelor de companie de respectarea normelor speciale aplicabile la data intrării în vigoare a respectivului regulament. Această dispoziție se aplică până la 30 iunie 2010, ca măsură tranzitorie.
- (17) Conform prevederilor articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003, Comisia, după primirea avizului Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) cu privire la necesitatea de a menține testul serologic, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport bazat pe experiența acumulată și pe o evaluare a riscului, împreună cu propuneri corespunzătoare pentru stabilirea regimului care urmează a fi aplicat începând de la 1 iulie 2010 pentru articolele 6, 8 și 16 din respectivul regulament.
- (18) Pentru a stabili regimul în cauză, Comisia a efectuat o evaluare a impactului bazată pe diverse consultări recente și pe raportul Comisiei care a fost adoptat la 8 octombrie 2007 în legătură cu articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 și a ținut cont de recomandările făcute de EFSA.
- (19) La 11 decembrie 2006, EFSA a adoptat avizul intitulat „Evaluarea riscului de introducere a rabiei pe teritoriul Regatului Unit, al Irlandei, al Suediei, al Maltei, ca urmare a renunțării la testul serologic de stabilire a titrului de anticorpi pentru rabie”⁽¹⁾.
- (20) Pe baza datelor din 2005, EFSA a identificat că anumite state membre au o prevalență importantă a rabiei în rândul animalelor de companie. În plus, EFSA recomandă să fie puse în aplicare măsuri de reducere a riscului în ceea ce privește circulația animalelor de companie din statele cu o prevalență importantă a rabiei în rândul animalelor de companie.
- (21) Rabia în acele state membre este în primul rând de natură silvatică. Probe de teren au demonstrat că apariția bolii la animalele domestice scade atunci când rabia silvatică este eliminată prin programe intensive de vaccinare orală a animalelor din mediul natural.
- (22) Comunitatea a aprobat o serie de programe privind eradicarea, controlul și monitorizarea rabiei în statele membre în cauză, în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar⁽²⁾. Comisia prevede încetarea acordării de sprijin UE pentru programele naționale desfășurate pe teritoriul statelor membre în cauză până la finalul lui 2011.

⁽¹⁾ Jurnalul EFSA (2006) 436, p. 1.

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 19.

- (23) Având în vedere avizul EFSA din 11 decembrie 2006 și programele sprijinite de Comunitate pentru eradicarea rabiei în anumite state membre, măsura tranzitorie prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 ar trebui prelungită până la 31 decembrie 2011.
- (24) La 18 ianuarie 2007, EFSA a adoptat avizul intitulat „Evaluarea riscului de introducere a echinococozii pe teritoriul Regatului Unit, al Irlandei, al Suediei, al Maltei și al Finlandei, ca urmare a renunțării la normele naționale” ⁽¹⁾.
- (25) La 8 martie 2007, EFSA a adoptat avizul intitulat „Evaluarea riscului de introducere a căpușelor pe teritoriul Regatului Unit, al Irlandei și al Maltei, ca urmare a renunțării la normele naționale” ⁽²⁾.
- (26) Aceste avize arată că datele disponibile nu permit EFSA să demonstreze un statut special pentru statele membre care aplică măsurile de tranziție în ceea ce privește anumite căpușe și tenia *Echinococcus multilocularis* și să cuantifice riscul de introducere a patogenului prin circulația necomercială a animalelor de companie.
- (27) Pentru a garanta coerența în ceea ce privește măsurile de tranziție, este adecvată prelungirea până la 31 decembrie 2011 a măsurilor de tranziție prevăzute la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003.
- (28) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 998/2003 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 998/2003 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul prevăzut la primul paragraf litera (b), dacă transponderul nu este conform cu cerințele stabilite în anexa Ia, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare de animalul de companie în numele proprietarului trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului la momentul inspecției.”

2. Articolul 5 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

⁽¹⁾ Jurnalul EFSA (2006) 441, p. 1.
⁽²⁾ Jurnalul EFSA (2007) 469, p. 1.

- (a) Litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) să fie însoțite de un pașaport emis de un veterinar autorizat de către autoritatea competentă care să certifice că:

- (i) o vaccinare antirabică valabilă a fost administrată animalului în cauză în conformitate cu anexa Ib;
- (ii) dacă acest lucru este necesar, animalul în cauză a făcut obiectul unor măsuri sanitare preventive privind alte boli.”

- (b) Se adaugă următorul paragraf:

„Pentru a se asigura controlul unor boli altele decât rabia, care s-ar putea răspândi din cauza circulației animalelor de companie, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, măsurile sanitare preventive menționate la primul paragraf litera (b) punctul (ii). Măsurile în cauză sunt justificate din punct de vedere științific și sunt proporționale cu riscul de răspândire a bolilor respective ca urmare a unor astfel de deplasări.”

3. La articolul 6 alineatul (1) primul paragraf, partea introductivă și prima liniuță se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Până la 31 decembrie 2011, intrarea animalelor de companie enumerate în anexa I partea A pe teritoriul Irlandei, Maltei, Suediei și Regatului Unit este permisă sub rezerva respectării următoarelor cerințe:

- trebuie să fie identificate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b), cu excepția cazului în care, până la finalul perioadei tranzitorii de opt ani prevăzute la articolul 4 alineatul (1), statul membru de destinație recunoaște și identificarea prevăzută la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (a); și”.

4. Articolul 8 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) La litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) până la 31 decembrie 2011, într-unul dintre statele membre enumerate în anexa II partea A, în mod direct sau după tranzitarea unuia dintre teritoriile enumerate în anexa II partea B, trebuie să îndeplinească cerințele de la articolul 6.”

(b) La litera (b), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) până la 31 decembrie 2011, într-unul dintre statele membre enumerate în anexa II partea A, în mod direct sau după tranzitarea unuia dintre teritoriile enumerate în anexa II partea B, trebuie să fie plasate în carantină, cu excepția cazului în care s-a asigurat conformitatea lor cu cerințele articolului 6 după intrarea acestora în Uniune.”

5. La articolul 14, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b), dacă transponderul nu este conform cu cerințele stabilite în anexa Ia, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare de animalul de companie în numele proprietarului trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului la momentul inspecției.”

6. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Până la 31 decembrie 2011, Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit, în ceea ce privește echinococoză, și, respectiv, Irlanda, Malta și Regatul Unit, în ceea ce privește căpușele, pot condiționa intrarea pe teritoriul lor a animalelor de companie de respectarea cerințelor speciale în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului regulament.”

7. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 19a

(1) Pentru a ține seama de progresele tehnice, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, modificări ale cerințelor tehnice pentru identificare prevăzute în anexa Ia.

(2) Pentru a ține seama de evoluția științifică și tehnică din domeniul vaccinării antirabice, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, modificări ale cerințelor tehnice privind vaccinarea antirabică prevăzute în anexa Ib.

(3) La adoptarea acestor acte delegate, Comisia hotărăște în conformitate cu dispozițiile relevante din prezentul regulament.

Articolul 19b

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 19a îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de 5 ani de la 18 iunie 2010. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cu cel puțin 6 luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se prelungește automat pentru perioade cu durată identică, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 19c.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d.

Articolul 19c

(1) Delegarea competențelor menționată la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 19a poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revocă delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele revocării.

(3) Decizia de revocare duce la încetarea delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare. Respectiva decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19d

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot ridica obiecțiuni la actele delegate în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, termenul respectiv se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecțiuni față de actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul ridică obiecțiuni față de un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele pentru care se opune actului delegat.”

8. Se introduc anexele Ia și Ib, în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 19 mai 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
D. LÓPEZ GARRIDO

ANEXĂ

„ANEXA Ia

Cerințe tehnice pentru identificare

În sensul articolului 4 alineatul (1), sistemul standard de identificare electronică este un dispozitiv de identificare prin radiofrecvență pasiv programabil o singură dată («transponder») care:

1. respectă standardul ISO 11784 și utilizează tehnologia HDX sau FDX-B;
2. poate fi citit de un dispozitiv de citire compatibil cu standardul ISO 11785.

ANEXA Ib

Cerințe tehnice pentru vaccinarea antirabică [menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i)]

În sensul articolului 5 alineatul (1), o vaccinare antirabică este considerată valabilă dacă îndeplinește următoarele condiții:

1. Vaccinul antirabic trebuie:
  - (a) să fie un vaccin altul decât un vaccin viu modificat și să intre într-una dintre categoriile:
    - (i) un vaccin inactivat de cel puțin o unitate antigenică per doză (standard OMS); sau
    - (ii) un vaccin recombinant care să exprime glicoproteina imunizantă a virusului rabiei într-un vector viral viu;
  - (b) dacă este administrat într-un stat membru, să i se fi acordat o autorizație de comercializare în conformitate cu:
    - (i) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (*); sau
    - (ii) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor Comunității privind autorizarea și supravegherea produselor medicamentoase de uz uman și veterinar și de înființare a unei Agenții Europene pentru Medicamente (**);
  - (c) dacă este administrat într-o țară terță, să îndeplinească cel puțin cerințele stabilite în partea C din capitolul 2.1.13 din Manualul de teste de diagnosticare și vaccinuri pentru animalele terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor, ediția 2008.
2. O vaccinare antirabică este considerată valabilă doar în cazul în care îndeplinește următoarele condiții:
  - (a) vaccinul a fost administrat la o dată indicată în:
    - (i) secțiunea IV din pașaport; sau
    - (ii) secțiunea adecvată din certificatul de sănătate animală însoțitor;
  - (b) data menționată la litera (a) nu trebuie să fie anterioară datei aplicării microcipului indicată în:
    - (i) secțiunea III punctul 2 din pașaport; sau
    - (ii) secțiunea adecvată din certificatul de sănătate animală însoțitor;

(*) JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

(**) JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

- (c) trebuie să fi trecut cel puțin 21 de zile de la încheierea protocolului de vaccinare solicitat de către producător pentru prima vaccinare, în conformitate cu specificațiile tehnice din autorizația de comercializare menționată la punctul 1 litera (b) pentru vaccinul antirabic în statul membru sau țara terță în care este administrat vaccinul;
- (d) perioada de valabilitate a vaccinului, astfel cum este prescrisă în specificațiile tehnice ale autorizației de comercializare pentru vaccinul antirabic în statul membru sau în țara terță în care vaccinul este administrat, trebuie să fie menționată de către un veterinar autorizat în:
- (i) secțiunea IV din pașaport; sau
  - (ii) secțiunea adecvată din certificatul de sănătate animală însoțitor;
- (e) o revaccinare (rapel) trebuie considerată a fi o primă vaccinare dacă nu a fost efectuată în perioada de valabilitate menționată la litera (d) a unei vaccinări anterioare.”
-

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind articolul 290 din TFUE

Parlamentul European, Consiliul și Comisia declară că dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere niciunei viitoare poziții a instituțiilor în ceea ce privește aplicarea articolului 290 din TFUE sau a diverselor acte legislative care conțin astfel de dispoziții.

Declarația Comisiei

Comisia are intenția de a propune, înainte de 30 iunie 2011, o revizuire integrală a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 și, în special, a aspectelor legate de actele delegate și de punere în aplicare.

Declarația Comisiei privind notificarea actelor delegate

Comisia Europeană ia act de faptul că, exceptând cazurile în care actul legislativ prevede o procedură de urgență, Parlamentul European și Consiliul consideră că notificarea actelor delegate va ține seama de perioadele de pauză în activitatea instituțiilor (iarna, vara și în timpul alegerilor europene), astfel încât Parlamentul European și Consiliul să fie în măsură să își exercite prerogativele în termenele stabilite în actele legislative relevante, și este pregătită să acționeze în consecință.
